

ਜੀ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.

ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸਭਾ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2017 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1884

ਮਾਰਚ 22, 2017

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 - ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 - ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1997, ਐਸਈਸੀ 2(ਡੀ) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 - ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ 1997 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ - ਇਸਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ - ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦੁਕਾਨ ਹੈ - ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - 1997 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ - ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਪੈਰਾ ੩)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ 1997 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ 1997 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੋਇਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਕਿਰਾਏਦਾਰ, 1949 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਪੈਰਾ ੫)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਜੀ.ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2017 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1884 ਅਤੇ 1922 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ **ਸ਼੍ਰੀ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1884 ਆਫ 2017** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(2) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 27.02.2017 ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ P-4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 CPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਇਵੇਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰੈਂਟ ਰਿਕਵਰੀ) ਐਕਟ, 1997 (ਸੰਖੇਪ '1997 ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਮੰਦਰ, ਚਰਚ, ਮਸਜਿਦ, ਜੈਨ ਜਾਂ ਬੁਧਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ **ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੋਇਲ** ਬਨਾਮ **ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਗੁਰਗੁੱਬ ਸਾਹਿਬ, ਕੁੱਕੜਮਾਜਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ**¹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਵਿੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ '1949 ਐਕਟ' ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਚਰਚ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੁਸਾਇਟੀ** ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਨਾਮ **ਮੈਸਰਜ਼ ਪੋਨੀਅਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।**

ਚੇਅਰਪਰਸਨ/ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ)² ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ/ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਰਾਹਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾਕਾਫੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2003) 1 SCC 557, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"9. ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਸਾਰਥਕ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ..."

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੂਟ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ/ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੈਪਟਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184 ਅਤੇ ਮੇਅਰ (ਐਚ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਵੈਸਲ ਐਮਵੀ ਫਾਰਚੂਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 100 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ "

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਉਸ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ 10 ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਅਤੇ ਫੇਰਬਦਲ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ 1997 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ 1997 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਤਫਾਕਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿੱਤੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰਜਾਨਾ।

(5) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1949 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"8. ਬਿੰਦੂ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ 1998 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 12 ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਟਾਇਆ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਅਤੇ 1998 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ। ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ 1998 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਥਰੈਸ਼ ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਮਿਤ ਅਗਰਵਾਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ